

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/103/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617205848
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5617205848.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: X. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX Q. 238, právne zastúpený: JUDr. Darina Solárová, advokátka so sídlom Z., W. 3, proti žalovaným: 1/ PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, 2/ Krajské riaditeľstvo Hasičského a záchranného zboru v Žiline, so sídlom Námestie požiarnikov 1, 010 01 Žilina, IČO: 00 151 866, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neplatnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovaného v rade 1/ proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 20Csp/103/2017-102 zo dňa 27. novembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II., III. a IV. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch V. a VII. **z r u š u j e** a v tomto rozsahu mu vec **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a VI. **o s t á v a n e d o t k n u t ý .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu voči žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietol. Určil, že Dohody o zrážkach zo mzdy uzavreté medzi žalobcom a žalovaným v rade 1/ č. 8500093565 zo dňa 28.11.2014, č. 8500093566 zo dňa 28.11.2014 a č. 8500056797 zo dňa 08.04.2013, sú neplatné. Žalovaného v rade 1/ zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 11.936,66 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.091,04 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.777,40 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.209,36 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.350 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.350 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.696,78 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.462,08 Eur od 20.07.2017 do zaplatenia. Ďalej žalobu v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia neplatnosti Rozhodcovských zmlúv č. 820005696 zo dňa 08.04.2013, č. 8500073999 zo dňa 07.08.2014, č. 8500074001 zo dňa 07.08.2014, č. 8500093565 zo dňa 28.11.2014, č. 8500093566 zo dňa 28.11.2014 a č. 8500108228 zo dňa 24.03.2015, zamietol v celom rozsahu. Žalobcovi priznal voči žalovanému 1/ náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vychádzal zo zistenia, že medzi stranami sporu bolo uzatvorených niekoľko zmlúv o revolvingovom úvere, a to zmluva o revolvingovom úvere č. 8200056796, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/

žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.284,25 Eur. Ďalej zmluva o revolvingovom úvere č. 8500073999, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.450 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500074001, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.050 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.015 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500093565, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.350 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500093566, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.350 Eur. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200056797, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.500 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 678,76 Eur. Napokon zmluva o revolvingovom úvere č. 8500108228, na ktorej základe poskytol žalovaný 1/ žalobcovi úver vo výške 1.200 Eur, pričom na účet žalobcu bola, podľa výpisu z jeho účtu, poukázaná suma 1.080 Eur. Ku každej zmluve o revolvingovom úvere bola na osobitnej listine uzavretá medzi žalobcom a žalovaným 1/ dohoda o zrážkach zo mzdy, rozhodcovská zmluva a dohoda o poskytovaní služieb.

3. Z dohôd o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) zistil, že žalobca ako dlžník a žalovaný 1/ ako veriteľ uzatvorili dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka, podľa ktorých sa zabezpečuje pohľadávka žalovaného 1/ voči žalobcovi z jednotlivých zmluvy o revolvingovom úvere zrážkami zo mzdy žalobcu, prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú žalobca poberá od svojho zamestnávateľa. Na základe týchto dohôd je zamestnávateľ žalobcu povinný vykonávať v prospech žalovaného 1/ mesačné zrážky zo mzdy žalobcu vždy v riadnom výplatnom termíne žalobcu. Z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Centrum podpory Žilina, Oddelenie miezd a plátov, zo dňa 15.06.2017 súd zistil, že žalobcovi sú aktuálne vykonávané zrážky zo mzdy v prospech žalovaného 1/ s variabilnými symbolmi, ktoré sa číselne zhodujú s číslami uzavretých dohôd o zrážkach zo mzdy č. 8500093565, č. 8500093566 a č. 8200056797.

4. Na predmetnú vec aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ako aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) a ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa. Pokiaľ sa týka žalovaného 2/, žalobu zamietol v celom rozsahu, nakoľko v konaní nebola preukázaná jeho pasívna vecná legitímácia. Žalobca si voči nemu v spore ani neuplatnil nijaké nároky, ako stranu sporu ho označil výlučne na účely vydania neodkladného opatrenia. Z charakteru vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ je jednoznačné, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Keďže bezdôvodné obohatenie vzniklo zo zmlúv, ktoré majú spotrebiteľský charakter, vyhodnotil námietku miestnej nepríslušnosti vznesenú žalovaným 1/ ako nedôvodnú a vec prejednal a rozhodol ako súd miestne príslušný.

5. Jednotlivé zmluvy o úvere uzavreté medzi žalobcom a žalovaným 1/ podrobil kontrole v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a preskúmaním týchto zmlúv zistil, že neobsahovali obligatórne náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluvy o úvere neobsahovali: 1/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov, ani iných poplatkov, resp. poradie, v akom sa tieto priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru; 2/ údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru; 3/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedené skutočnosti zakladajú rozpor zmluvy so zákonom. ZoSÚ absenciu vyššie označených náležitostí spája s následkom uvedeným v § 11 ods. 1 písm. b), odsek 2, teda úver považuje za bezúročný a bez poplatkový. V zmluvách nie je jednoznačným a zrozumiteľným spôsobom dojednané, kedy nastane konečná splatnosť úveru. Spotrebiteľ nemá povinnosť konečnú splatnosť úveru dedukovať z údajov uvedených dodávateľom v zmluve. Údaj 42/12 nie je zrozumiteľným údajom, z ktorého je možné jednoducho ustáliť konečnú splatnosť úveru. Pokiaľ sa týka celkovej čiastky, ktorú mal žalobca uhradiť za poskytnutie úveru, išlo o plnenie na úrovni od 30 % do 125 % z poskytnutých úverových prostriedkov. Požadovanie poplatku v takejto výške znásobuje neprimeranosť odplaty, ide o neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy, pretože dodávateľ (žalovaný 1./) vyžadoval od žalobcu ako spotrebiteľa a finančný záväzok za plnenie, ktoré z materiálnej stránky spotrebiteľovi vôbec nebolo dodané. Pri poplatkoch zo spotrebiteľského úveru je podstatné to, aby sa nimi platilo iba za skutočné plnenie poskytnuté spotrebiteľovi, ktoré

je v jeho záujme. Dojednanie o poplatku je vadným ustanovením, ktoré vôbec nešpecifikuje, o aké konkrétne administratívne činnosti ide zo strany žalovaného pre žalobcu. Naviac uzavrel, že ak nebanková spoločnosť požadovala od spotrebiteľa poplatok za spracovanie úveru, resp. vypracovanie zmluvy v uvedenej výške, poškodila tak spotrebiteľa, pretože ho vystavila neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene úveru. Preto celkovú odplatu za poskytnutý spotrebiteľský úver vyhodnotil ako neprímeranú a spôsobujúcu nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, teda odporujúcu § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). Preto dospel k záveru, že medzi stranami vznikol vzťah z bezdôvodného obohatenia. Žalobca žalovanému 1./ zaplatil na úver č. 8200056796 sumu 3.375,54 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.500 Eur, na úver č. 8500073991 sumu 3.227,40 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.500 Eur, na úver č. 8500074001 sumu 2.259,36 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.050 Eur, na úver č. 8500093565 sumu 2.123,84 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.500 Eur, na úver č. 8500093566 sumu 2.123,44 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.500 Eur, na úver č. 8200056797 sumu 3.375,54 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.500 Eur a na úver č. 8500108228 sumu 2.512,08 Eur, pri poskytnutom úvere vo výške 1.200 Eur. Titulom bezdôvodného obohatenia žalobca požadoval od žalovaného 1/ rozdiel medzi vyplatenou sumou a sumou, ktorá mu bola v rámci jednotlivých zmlúv o úvere zo strany žalovaného 1/ skutočne poskytnutá, t.j. sumu celkovo 11.936,66 Eur. V rozsahu žalovanej sumy celkovo 11.936,66 Eur jednoznačne došlo na strane žalovaného 1/ k bezdôvodnému obohateniu. Vychádzal z nesporných tvrdení strán sporu. Pokiaľ aj žalovaný 1/ namietal nesprávne vyčíslenie bezdôvodného obohatenia v prípade zmluvy o úvere č. 8500073999, č. 8500074001, č. 8200056797 a č. 8500108228, vôbec neuviedol, aká konkrétna čiastka tvrdená žalobcom je nesprávna. Žalovaný 1/ iba stroho uviedol, že poukazuje na zrejmu nesprávnosť žalobcu v rozsahu splatených záväzkov z jednotlivých zmlúv, pričom v prípade uvedených zmlúv je rozdiel medzi sumou uvedenou žalobcom a skutočne vyplatenou sumou markantný. Žalovaný 1/ však neuviedol, aká čiastka je nesprávna, resp. aká je správna, odkázal iba na listinné dôkazy, čo je neprijateľné. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V zmysle platnej právnej úpravy má žalovaný povinnosť prijaté plnenie, ktoré je bezdôvodným obohatením, vydať žalobcovi podľa § 456 OZ. Zároveň priznal žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania, ktorý žalobca vyčíslil v zákonnej výške.

6. Posudzovanie platnosti dohody o zrážkach zo mzdy spada do rámca kontroly dodržania predpisov na ochranu spotrebiteľa, ktorú súd s poukazom na následky neprijateľnosti zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka vykonáva z vlastnej iniciatívy. Súdna kontrola platnosti dohody o zrážkach zo mzdy je odvodnená skutočnosťou, že na základe dohody o zrážkach zo mzdy možno bez súdneho rozhodnutia a posudzovania prípadných neprijateľných podmienok v spotrebiteľskej zmluve v sporovom konaní dosiahnuť uspokojenie všetkých nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (bez ohľadu na to, či prípadne nemajú základ v neprijateľných zmluvných podmienkach). Z dokazovania vyplýva, že v deň, keď boli uzavreté jednotlivé zmluvy o revolvingovom úvere, boli uzavreté aj posudzované dohody o zrážkach zo mzdy a skutočnosť, že bez uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného 1/ by nedošlo ani k uzavretiu zmluvy o úvere preukazuje samotným žalovaným 1/ vyhotovený text dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorejho „spoločnosť žalovaného 1/ bude mať (mať) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvy o revolvingovom úvere čiastku vo výške eur“. Takto formulovaný text odvodňuje záver, že bez uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy by nedošlo ani k uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré zabezpečenie si takto žalovaný 1/ ako dodávateľ vymienil. Je zrejmé, že uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy bolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom (revolvingovom) úvere, ako to tvrdí žalobca v žalobe, čo má nepochybne vplyv na voľbu žalobcu ako spotrebiteľa pri jej uzavretí a možnosti odmietnutia jej uzavretia, ako aj na posudzovanie jej individuálneho dojednania. Ustanovenie § 551 ods. 1 OZ nevylučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodou o zrážkach zo mzdy, musia však byť respektované zákonne ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany z tohto právneho vzťahu. Táto ochrana sa neskoršie premietla aj do ustanovenia § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorejho je nepripustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, ktoré súčinnosťou od 01.05.2014 zakotvilo osobitný prístup pri zabezpečovaní splnenia záväzkov spotrebiteľa dohodou o zrážkach zo mzdy. Dohody o zrážkach zo mzdy spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a

povinnostiach zmluvných strán, pretože umožňujú z'alovanému 1./ bez súdnej kontroly vymoť od žalobcu plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach a uzavretie sporných dohôd o zrážkach zo mzdy dosiahol z'aloovaný 1/ podmienkou, že inak nedôjde k uzavretiu formúlrovej zmluvy o revolvingovom úvere.

7. Pokiaľ ide o vyslovenie neplatnosti rozhodcovských zmlúv, ustálil, že nebol daný naliehavý právny záujem na takomto určení, nakoľko, ako sám žalobca potvrdil, žiadne rozhodcovské ani súdne konanie na plnenie z predmetných úverových zmlúv neprebíha.

Rozhodcovské zmluvy boli na samostatnej listine a nemožno ich považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko boli individuálne dojednané a spotrebiteľ mal možnosť od zmluvy odstúpiť bez uvedenia dôvodu do 14-tich kalendárnych dní od jej uzavretia. Navyše, uzavretie zmluvy nebolo podmienkou poskytnutia úveru. Rovnako rozhodcovská zmluva neukladala povinnosť riešiť spory v rozhodcovskom konaní a napokon obsahuje aj poučenie o priebehu rozhodcovského konania a jeho dôsledkoch.

8. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), keď mal za to, že žalobca bol v spore úspešný a jeho neúspech spočíval iba v nepatrnej časti určenia neplatnosti rozhodcovských zmlúv.

9. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku vo výrokoch II. - V., VII. podal odvolanie žalovaný 1/. Namietal, pokiaľ ide o neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy, že tieto neboli podmienkou pre uzavretie úverovej zmluvy, nakoľko bolo preukázané, že medzi sporovými stranami bolo spolu uzavretých 5 úverových zmlúv a v konaní bolo preukázané uzavretie dohôd zo zrážkach zo mzdy iba v troch prípadoch. Z textu dohody o zrážke zo mzdy, ktorý znamená obsahové a logické prepojenie hlavného záväzku a zabezpečenia, vyvodzuje súd, že zabezpečenie bolo podmienkou pre vznik hlavného záväzku. Takýto postup a záver súdu je nedôvodný, pretože zabezpečovací prostriedok musí nadväzovať na hlavný. Je nemysliteľné zriadiť zabezpečenie bez toho, aby toto zabezpečenie neidentifikovalo primárny vzťah. Z rozsudku nie je zrejmé, ako inak by mala byť zabezpečená obsahová prepojenosť zabezpečenia na hlavný záväzok. Rovnako postupoval nesprávne po vecnej stránke, keď aplikoval § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. bez rozdielu, kedy bola tá-ktorá dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá a je zrejmé, že sa s obsahom dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej 28.11.2014 vôbec nevyporiadal. Citované ustanovenie nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 a Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500056797 bola uzavretá dňa 08.04.2013. Rešpektujúc zásadu zákazu retroaktivity sa dané ustanovenie použije iba na právne vzťahy, ktoré vznikli najskôr 01.05.2014, preto neplatnosť tejto dohody o zrážkach zo mzdy posúdil na základe nesprávnej právnej normy. V prípade zvyšných dvoch dohôd o zrážkach zo mzdy boli uzavreté v súlade so zákonom č. 250/2007 Z.z., keď obsah týchto dohôd súd prvej inštancie neposudzoval. Dohoda obsahuje poučenie, čo jej uzavretie znamená, poučuje o dobrovoľnosti a je na samostatnej listine. Súd prvej inštancie len mechanicky prevzal paušálne tvrdenia žalobcu zhodné so stovkami iných spotrebiteľov, ktoré sa uvádzajú na internete ako návod na zastavenie zrážok zo mzdy. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/81/2001, v ktorom sa uvádza, že podmienkou pre to, aby mohol prihliadnuť k vôli účastníkov je, aby nebola v rozpore s tým, čo vyplýva z jazykového vyjadrenia úkonu. Výkladom tak možno zisťovať iba obsah právneho úkonu, nemožno ním prejav vôle dopĺňať. Ak postačí pred súdom poprieť vlastný prejav vôle, potom takýto prístup popiera samotný zmysel písomnej formy právneho úkonu. Súd prvej inštancie vychádzal pri rozhodovaní zo skutočností, ktoré konštatoval na základe nesprávneho výkladu zákona. Nemá oporu v právnom poriadku, aby bolo možné zmluvu negovať tým, že sa poprie jednoduchým vyhlásením. Žiadny zákon ani neurčuje prezumpciu neplatnosti zmluvy len preto, že ju uzavrel spotrebiteľ. Poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 640/2014. Tvrdil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výrokoch I. - III. (pozn. odvolacieho súdu - správne malo byť II. - IV.) je nesprávne, prijaté predčasne a v rozpore so zákonom. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, súd posúdil, že jednotlivé úvery zo zmlúv o revolvingovom úvere sú bezúročné a bez poplatkov pre nedostatok označených náležitostí a ďalej, že poplatok za poskytnutie úveru je neprijateľná podmienka. Neprijateľnosť poplatku za poskytnutie úveru považuje za neadekvátny, protiprávny a vecne nedôvodný. Poplatok za poskytnutie úveru posudzovala aj Národná banka Slovenska, ktorá dospela k záveru o jeho prípustnosti a správnosti, s odkazom na jej rozhodnutie a posúdenie postupoval pri uzatváraní zmlúv. Poplatky spojené so spotrebiteľským úverom boli a sú bežnou súčasťou obchodnej praxe spojené s poskytovaním úverov, pričom tento fakt bol zohľadnený aj príslušnou právnou úpravou. ZoSÚ legálnu definíciu poplatku nemá, no vo viacerých ustanoveniach hovorí o poplatku/poplatkoch, pričom z tejto úpravy je zrejmé, že pod uvedeným pojmom sa má na

mysli iná platba, ako je úrok. Poukázal na ustanovenie § 9 ods. 10 citovaného zákona s účinnosťou od 10.06.2013, čím bola zavedená výslovná úprava toho, aké poplatky pri spotrebiteľskom úvere sú ex legem zakázané. Poplatok za poskytnutie úveru je pritom všeobecne rozšírenou položkou rovnako, ako bol poplatok za vedenie, správu a evidenciu spotrebiteľského úveru. Z prijatej zákonnej úpravy vyplýva, že zákonodarca poplatok za poskytnutie úveru nepovažoval za problematický a neprípustný. Ide o platbu za takú činnosť, ktorá je aj v záujme spotrebiteľa (získanie peňažných prostriedkov). Poukázal na zjednocujúce stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. Cpjn203/2013. Tvrdí, že poplatok za poskytnutie úveru nie je platený za niečo, čo by nebolo v záujme klienta. Okrem konečnej splatnosti úveru súd prvej inštancie neodôvodnil záver o ostatných chýbajúcich náležitostiach žiadnymi skutkovými zisteniami. Neuvádza, či vôbec vykonal dôkaz zmluvami v tomto smere, pretože počet, výška splátok, výška RPMN a celková čiastka na úhradu je v každej zmluve uvedená. Nie je povinnosťou sporovej strany odhadovať, z akých dôvodov súd dospel k určitému záveru. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej praxi kladie vo všeobecnosti nároky na odôvodnenie rozsudku všeobecného súdu v tom zmysle, že právny záver všeobecného súdu musí zodpovedať zistenému skutkovému stavu a zároveň buď *expressis verbis* vyplývať z textu aplikovaného právneho predpisu, alebo je nutné, aby súd výslovne uviedol, akými logickými operáciami sa k predmetu záveru dopracoval. Absencia obsahovej náležitosti zakladá jeho nepreskúmateľnosť, a teda jeho ústavnú neudržateľnosť. V rozsudku sa neuvádza nič, čo by umožnilo záver súdu o neuvedení doby trvania, ročnej percentálnej miery nákladov, celkovej čiastky na úhradu, či výšky a počtu splátok. V tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný. Jediný skutkový záver ohľadne náležitostí sa týka konečnej splatnosti úveru, avšak skutkové zistenia v tejto časti nie sú správne. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú v zmysle čl. 13 neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (čl. 7, ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní). V zmysle bodov 4.5 a 9.1 zmluvných dojednaní má za to, že termíny konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené a je tým splnená zákonná požiadavka. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Exaktné uvádzanie termínu konečnej splatnosti je aj s prihliadnutím na charakter uzatvoreného zmluvného vzťahu (revolvingu) nedôvodné, preto je potrebné v tejto sfére vychádzať predovšetkým z doby trvania zmluvy, ktorá je totožná s dátumom poslednej splátky úveru, resp. revolvingu. Predmetom novely ZoSÚ prijatej dňa 12.10.2017 bola aj uvedená náležitosť a prijatá novela stanovila, že slová v § 9 ods. 2 písm. d) „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ sa zo zákonného znenia vypúšťajú. Z tejto zmeny je zrejmé, že akceptovanie výkladu podaného Súdny dvorom EÚ v tom smere, že uvádzanie termínu konečnej splatnosti nemá vplyv na posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa, keďže ten určuje celková čiastka na splatenie. Na základe toho súd nemohol dospieť k záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia, ale ani k výške sumy, akú uviedol v rozsudku. Zo žiadneho vykonaného dôkazu nevyplýva, že žalobca v prípade zmluvy č. 8500073991 uhradil sumu 3.227,40 Eur. Rovnako zo zmluvy č. 8500074001 nebolo preukázané, že by uhradil sumu 2.259,36 Eur. Poprel, že žalobcom uvádzané sumy sú správne, čo znamená povinnosť toho, čo niečo tvrdí - v tomto prípade vznik určitého nároku - ho osvedčiť. CSP nie je založené na tzv. negatívnej dôkaznej teórii, čiže dokazovaní, že sa niečo nestalo. Žalobca predložil doklady, ktoré neosvedčujú jeho nárok ani čo do výšky. Súd prvej inštancie neodôvodnil priznanie nároku na úrok z omeškania vôbec. Na základe uvedeného navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať mu náhradu trov konania, ktoré si zároveň vyčíslil.

10. K odvolaniu žalovaného 1/ sa vyjadril žalobca, ktorý vyjadril, že zotráva na svojich doterajších písomných a ústnych vyjadreniach. Napádané dohody o zrážkach zo mzdy sú absolútne neplatné v zmysle § 39 OZ, k čomu je dostupná pomerne rozsiahla judikatúra. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobcu. Umožnila žalovanému 1/ siahnuť na jeho majetok bez súdnej kontroly. Takto vymohol viac, než na čo má nárok a jemu spôsobil škodu. Ako laik v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nemal vedomosť o tom, k čomu sa vlastne zaväzuje. Nepredpokladal, že ak aj veriteľ nemá nárok na odplatu za ním poskytnutý úver, odplatu si vymôže práve prostredníctvom napádaných dohôd. Poukázal na ustálenú judikatúru, z ktorej vyplýva, že poplatky žalovaného 1/ za poskytnutie úveru sú neprijateľné. Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje na stanovisko NBS. Následne, za týmto vyjadrením žalobcu je nelogicky udávaný čl. XV. - XVII. bez súvislostí k predchádzajúcemu textu.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., III. a IV. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo výroku V. a VII. rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a v tomto rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na nové konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a VI. nenapadnuté odvolaním ostal nedotknutý.

12. Podľa § 124 ods. 1 CSP každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu. Hoci žalovaný 1/ v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie proti výrokom I. a V., VII. z obsahu tohto podania vyplýva, že odvolanie nebolo podané voči výroku I., ktorým bola zamietnutá žaloba proti žalovanému v rade 2/. Z tohto dôvodu predmetný výrok napadnutého rozsudku odvolací súd nepreskúmaval.

13. Pokiaľ sa jedná o výroky II. - IV., ktorým bola vyslovená neplatnosť dohôd o zrážkach zo mzdy, je nutné priznať odvolacej námietke žalovaného 1/, že na Dohodu o zrážkach zo mzdy uzatvorenú dňa 08.04.2013 nebolo možné aplikovať ust. § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nakoľko predmetné ustanovenie nadobudlo účinnosť až 01.05.2014. Je však potrebné poukázať na to, že súd prvej inštancie pri určovaní neplatnosti dohôd o zrážkach zo mzdy vychádzal i z ustanovenia § 53 ods. 5 OZ a mal za to, že išlo o neprijateľnú zmluvnú podmienku pri všetkých týchto dohodách a nakoľko zmluva o revolvingovom úvere a dohoda o zrážkach zo mzdy boli uzavreté v rovnaký deň je zrejmé, že bez uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečujúcej pohľadávku žalovaného 1/, by nedošlo ani k uzavretiu zmluvy o úvere. Uvedené vyvodil z textu dohody o zrážkach zo mzdy, podľa ktorého „žalovaný 1/ bude mať (má) voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá vznikne tým, že spoločnosť poskytne dlžníkovi na základe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru čiastku vo výške Eur“. Teda uzavretie dohody o zrážkach mzdy bolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo má nepochybne vplyv na voľbu žalobcu ako spotrebiteľa pri jej uzatváraní a možnosti odmietnutia jej uzavretia, ako aj na posudzovanie jej individuálneho dojednaní. Ďalej poukázal na to, že dohody o zrážkach zo mzdy spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože umožňujú žalovanému 1/ bez súdnej kontroly vymôcť od žalobcu plnenia, ktoré môžu mať základ v neprijateľných zmluvných podmienkach.

14. Odvolací súd poukazuje na to, že v § 53 ods. 1 OZ zákonodarca vymedzil všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (tzv. neprijateľné podmienky). To neplatí iba v prípade, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa však nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah (§ 53 ods. 2 OZ). Uvedené zásady sa vzťahujú aj na vedľajšie zmluvné ustanovenia formulárovej povahy (záložné zmluvy, dohody o ručení, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovské zmluvy a podobne). Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. V konštantnej judikatúre Súdneho dvora EÚ (napríklad rozsudku Oceano Group Editorial & Salvat Editores C-240/98 - C-244/98, Eliza Maria Mostaza Claro C-168/05, Annon GSM Zrt C-243/08 a vec Artusco C-40/08 a ďalšie) sa zdôrazňuje, že systém ochrany zavedený smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica“) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, a to aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah a vzhľadom na predmetné nerovné postavenie jednej zo zmluvných strán čl. 6 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné. Povaha a význam verejného záujmu, z ktorého vychádza ochrana zavedenou smernicou, pritom odôvodňujú, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offio posudzovať nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tým vyrovnávať nerovnováhu, ktorá existuje medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom a taktiež má povinnosť zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak jej ďalšia existencia je možná bez nekalých podmienok (čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS).

15. Je preto nesporné, že aj v posudzovanej veci prislúchalo súdu posúdiť, či dohody o zrážkach zo mzdy možno kvalifikovať ako neprijateľné (nekalé) zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve uzavretej medzi sporovými stranami. Sporné dohody o zrážkach zo mzdy, uzavreté medzi žalobcom a žalovanou 1/, vzhľadom na ich formulárové znenia nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, ktorých obsah by žalobca mohol prípadne ovplyvniť (§ 53 ods. 2 OZ). Preto ustanovenia dohody o zrážkach zo mzdy nesmú spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Je potrebné uviesť, že výpočet neprijateľných podmienok v § 53 ods. 4 OZ, je uvedený príkladmo. V rámci súdneho preskúmania jednotlivých ustanovení spotrebiteľských zmlúv, ktoré nemajú charakter individuálne dojednaných zmluvných ustanovení, môže súd dôslednou aplikáciou generálnej klauzuly obsiahnutej v § 53 ods. 1 OZ okruh týchto podmienok rozšíriť. Medzi neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 4 OZ patria okrem iného aj ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ), prípadne, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi (§ 53 ods. 4 písm. o) OZ). Práve predmetné dohody o zrážkach zo mzdy umožňujú obísť tieto vyššie uvedené neprijateľné podmienky, keďže iba ich predložením zamestnávateľovi žalobcu a oznámením výšky jeho dlhu podľa vlastného uváženia žalovanej 1/ je zamestnávateľ povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobcu bez toho, aby žalovanou 1/ požadovaná pohľadávka voči žalobcovi prešla súdnym prieskumom jej oprávnenosti. Je teda možné, že v rámci takto žalovanou 1/ vyčíslenej pohľadávky sa môžu ocitnúť aj nároky, ktoré sú sporné a ktorých spornosť je takto vyňatá zo súdneho prieskumu. Inak povedané, sama žalovaná 1/ meritorne rozhodne o celkovej výške dlhu žalobcu ako spotrebiteľa voči žalovanej 1/ ako dodávateľovi, ktorý takto sám rozhoduje, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou o revolvingovom úvere. Preto odvolací súd nemal inú možnosť, iba konštatovať, že sporné dohody o zrážkach zo mzdy tak, ako sú formulované, umožňujú žalovanej 1/ ako dodávateľovi obchádzať účinnú justičnú kontrolu, čím reálne dochádza k narušeniu smernicou sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami v neprospech práv žalobcu ako spotrebiteľa a z tohto dôvodu sú považované za neprijateľnú podmienku, a teda neplatné, ako to ustálil súd prvej inštancie.

16. Dohody o zrážkach zo mzdy boli medzi žalobcom a žalovanou 1/ uzavreté v rovnaký deň ako zmluva o revolvingových úveroch. Z toho vyplýva, že už v čase vzniku zmluvy o úvere bol žalobca ako spotrebiteľ nútený uzatvoriť tieto dohody o zrážkach zo mzdy, pričom ich uzavretie nemohol odmietnuť, keďže ich uzavretím bolo podmienené poskytnutie revolvingového úveru. Žalobca tak mal na výber, kedy mohol dohody o zrážkach zo mzdy buď odmietnuť, čím by si zmaril možnosť, aby mu bol úver poskytnutý, alebo zmluvu o revolvingovom úvere vrátane dohody o zrážkach zo mzdy podpísať, čím sa podrobil vykonávaniu zrážok zo mzdy bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Táto podmienka aj podľa názoru odvolacieho súdu spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - žalobcu a predstavuje tak neprijateľnú zmluvnú podmienku znevýhodňujúcu spotrebiteľa, a preto s poukazom na § 53 OZ je neplatná.

17. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru o neplatnosti označených dohôd o zrážkach zo mzdy, a preto v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

18. Podstatnou odvolacou námietkou v časti priznania bezdôvodného obohatenia bolo, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti trpí nedostatočným odôvodnením pokiaľ konštatoval absenciu podstatných náležitostí spotrebiteľských zmlúv a priznané úroky z omeškania. Je potrebné uviesť, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo sporovej strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu.

19. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Ústavný súd SR vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť

rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať v ústavnom a zákonnom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís došiel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov sporových strán (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentami a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

20. Odvolací súd došiel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP pokiaľ ide o priznané bezdôvodné obohatenie a v tejto časti je nepreskúmateľné. Súd prvej inštancie v bode 21 odôvodnenia konštatuje, že zmluvy o spotrebiteľských úveroch (všeobecne, nie jednotlivito vyhodnotená každá zmluva o revolvingovom úvere, ktorá bola predmetom konania) neobsahovali obligatórne náležitosti zmluvy, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, resp. poradie, v akom sa tieto priraďujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru, ďalej údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a napokon ani ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, z ktorého dôvodu sa zmluvy podľa § 11 ods. 1 písm. b), ods. 2 ZoSÚ považujú za bezúročné a bezpoplatkové. Bližšie, v čom vidí nedostatok týchto podstatných náležitostí zmlúv, súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí neodôvodňuje, okrem konečnej splatnosti úveru, a to s poukazom, že táto je napríklad uvedená ako údaj 42/12, čo ide o nezrozumiteľný údaj, z ktorého nie je možné jednoducho ustáliť konečnú splatnosť úveru.

21. Napokon súd prvej inštancie poukazuje i na celkovú čiastku, ktorú mal žalobca uhradiť za poskytnutie úveru na úrovni od 30 % do 125 % z poskytnutých úverových prostriedkov, pričom požadovanie takéhoto poplatku je neprimeranou odplatom a ide o neprijateľnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. Tu je rovnako potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie bližšie neodôvodňuje, z ktorých ustanovení jednotlivých zmlúv došiel k takémuto záveru o dojednaní predmetného poplatku, a preto je rozhodnutie aj v tejto časti nepreskúmateľné. Bolo potrebné podrobiť analýze každú jednotlivú zmluvu aké poplatky obsahuje, v akej výške, ktoré poplatky boli dohodnuté medzi účastníkmi zmluvy a následne ich vyhodnotiť, či ide o neprimerané poplatky alebo poplatky, ktoré je nutné vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku.

22. Odvolací súd považuje za nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia v bode 21 ohľadne súm, ktoré mali byť žalobcom uhradené žalovanému, poskytnuté prostriedky žalovaným 1/ žalobcovi na základe jednotlivých úverových zmlúv, nakoľko súčet rozdielov medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou žalobcom žalovanému 1/ nie je totožný s priznanou sumou bezdôvodného obohatenia vo výroku.

23. Súd prvej inštancie pri výške priznaného bezdôvodného obohatenia na jednej strane konštatuje, že vychádzal z nesporných tvrdení strán sporu a na druhej strane neprihliadal na námietku žalovaného 1/ ohľadne nesprávne vyčísleného bezdôvodného obohatenia v prípade zmlúv č. 8500073999, č. 8500074001, č. 8200056797 a č. 8500108228.

24. Dôkazné bremeno ohľadne určitých skutočností zaťažuje tú sporovú stranu, ktorá tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne dôsledky. Pokiaľ sa žalobca domáha vydania bezdôvodného obohatenia, je na ňom, aby preukázal vznik a výšku tohto bezdôvodného obohatenia. Preto v danom prípade je na žalobcovi dôkazné bremeno, aby preukázal v akej výške sa mal žalovaný 1/ bezdôvodne obohatiť na jeho úkor.

25. Odvolací súd považuje za potrebné konštatovať, že je nesprávny záver súdu prvej inštancie, že zmluva neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 písm. k) ZoSÚ (výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov), prihliadajúc na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018 (a následne aj 3Cdo/56/2018 zo 17.04.2018), v ktorých bola riešená otázka eurokonformného výkladu

§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z.z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS do Slovenského právneho poriadku, že zámerom zákonodarcu nebolo, aby § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ bolo v rozpore s čl. 10 ods. 2 smernice. Eurokonformným výkladom tohto ustanovenia, ktoré je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že zmluvy uzatvárané podľa tohto zákona nemôžu od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úroky a poplatky.

26. Je nutné vytknúť súdu prvej inštancie, že priznaný úrok z omeškania v napadnutom rozhodnutí neodôvodnil žiadnym spôsobom, preto nie je možné k nemu zaujať hocijaké stanovisko.

27. Vzhľadom na vyššie konštatované, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V., ako aj v závislom výroku VII. o nároku na náhradu trov konania zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

28. Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne rozhodnúť, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, každú zmluvu o revolvingovom úvere vo vzťahu k obsahu podstatných náležitostí zmluvy, jednotlivých poplatkov vyhodnotiť samostatne. Každé ustanovenie o podstatných náležitostiach spotrebiteľskej zmluvy vyložiť eurokonformným výkladom v súlade so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Rovnako opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania, ako aj o nároku na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému 2/, o ktorom doposiaľ rozhodnuté nebolo.

29. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)